

Prvi deo

Roz je iskočila iz autobusa i prešla ulicu u jednom potezu, gotovo trčeći, ne obraćajući pažnju na saobraćaj iako je bio gust i dvosmeran. Tog dana je nosila svetlu pamučnu suknju i lep topić koji joj je otkrivao ramena. Crna jakna visila joj je preko ručne torbice, a cipele sa visokim potpeticama bile su lepe i upadljive trešnja crvene boje. Izdaleka joj je bilo teško odrediti godine jer je sačuvala upečatljivu figuru, nekakvu sveukupnu elastičnost koja je i dalje ličila na mladost. Noge su joj pogotovo ostale veličanstvene. Pri njenom prolasku u bujici automobila zavlada neko oklevanje, pojavi se nabor u saobraćajnoj gužvi u šest po podne,

a bradonja u ford eskortu zatrubi reda radi. Ali Roz ga nije čula. Produžila je istim brzim, ravnodušnim i živim korakom, strpavši naočare za sunce u torbu dok je gurala vrata „Rojala“. Trčeći, za sobom je ostavljala odjek potpetica koji je utihnuo u poznatoj pomrčini kafane. Pogledala je na sat. Bilo je još rano. Roz je bila zadovoljna, a i žedna.

– Zdravo, društvo.

– Zdravo – odgovorio je Fred, gazda.

Dok ju je služio velikim pivom, Roz je otvorila dnevne novine. Tu je dolazila svake večeri posle posla i uvek bi sela za šank, visoko prekrstila noge koje su bile njen ponos i popila prvo piće, pivo bez dileme. Uglavnom bi stigla oko sedam. Često je već bio mrak, osim leti, i Roz bi tada osećala nešto nalik griži savesti.

„Rojal“ je bio kafana sva u dužini sa tamnim zidovima, dugačkim šankom, tri

točilice za pivo i velikim prozorima koji su gledali na kineski restoran, obučarsku radnju, samoposlugu. U dnu su stajali stoni fudbal i sto za bilijar. Nameštaj je bio iz sedamdesetih, drvo i plavi skaj. Klonja se nalazila sa desne strane, prilično čista, sa nalepnicama izlepljenim na sve strane. Unutra je uvek vladao utisak da je kraj dana. Klijentela je umela da varira, ali muzika je uvek bila rok.

Već od prvog gutljaja Roz je osetila kako joj se nešto razvezuje u grudima. Pivo je bilo hladno, stranice novina izgužvane, a pod levim đonom je osećala čvrstinu metala prečke na stolici. Ta tri osećaja za nju su bila već ceo jedan svet, pristojan dom. Liznula je prst da bi okretala stranice, a Fred ju je upitao šta ima novo.

– Tja. Ništa naročito.

Roz će uskoro napuniti pedeset godina i nije se bedačila zbog toga. Znala je svoje adute – figuru koja je nije izdala, a zatim i

noge, zaista lepe. Lice joj se, naprotiv, nije tako dobro držalo. Nije bilo ni punačko ni naročito upalo, ali suze i neprospavane noći s vremenom su na njemu ostavile traga. Bore su komplikovale stvar sa ustima. A kosa joj više nije imala nekadašnju gustinu, onu seksi bujnost koja je bila deo njenog uspeha. Barem ispod farbe niko nije mogao da nazre sede.

Dospela je u ono teško doba u kojem deluje da ono što vam je preostalo od živosti i naelektrisanosti mora nestati u previranju danâ. Ponekad bi, na nekom sastanku ili u javnom prevozu, uhvatila sebe kako skriva ruke jer ih ne prepoznaje. U nekim večerima, gledajući se u ogledalu, pomislila bi „od sutra ću paziti“. U drogeriji joj se dešavalo da pljune malo bogatstvo na kreme i razne šampone. Reči kao što su „tenzor“, „čelijska vlakna“, „hematit“ ili „kolagen“ pojavile su joj se u rečniku. Upisala se na akvadžim i

povremeno obećavala sebi da će piti samo mineralnu vodu. Dešavalo joj se i da drži di-jete na bazi mahunarki, belog mesa ili suvog voća. Ali svaki put bi prevagnulo osećanje onoga „čemu to“. Njen život je već poodma-kao i ti napori bez sumnje nisu vodili bog-zna čemu.

Roz se udala sa dvadeset godina. Rodila je dva klinca jednog za drugim, Bastijana i Gregorija, i razvela se bez većih komplika-cija. Doživela je gazde, avanture, simbolična unapređenja, pehove sa zdravljem, pozive kod direktora škole. Nikada nije bila neza-poslena, ni jedan jedini dan, što pokazuje da kad se hoće... Sada se dičila trinaestom platom i belim fijat puntom koji nije mnogo koristila. Stanarina joj je bila umerena, deča-ci su imali posao i devojke. Loše je spavala i više nije pravila planove za odmor. Ponekad joj se činilo da živi samo po automatizmu. Na kraju krajeva, njena radost se sastojala u